

L'islam torna per la porta de servei

Als Països Catalans hi ha 50.000 residents "estrangers", originaris de països musulmans. La xifra real, amb "il·legals" inclosos, no se sap. El que se sap és que, tot i les dificultats per accedir a un lloc de treball, l'emigració continua.

L'emigració dels pobles nord-africans a la Península Ibèrica, que ara sembla tan contemporània, és tan vella com les pedres: cartaginesos, cristians –els primers màrtirs, Sant Fèlix i Sant Cugat, vingueren del sud els segles III i IV– i musulmans. Però aquelles migracions difereixen molt de l'actual, en què els magribins abandonen les terres d'origen fugint d'una situació econòmica difícil i d'uns règims polítics sovint poc democràtics. La nova onada immigratòria comença els anys 60. Entre 1960 i 1977 tant als Països Catalans com a Espanya el nombre de residents estrangers (de tot arreu) es duplica. A Catalunya passen de 15.692 a 38.439. Al mateix temps, augmenta cada vegada més el percentatge d'estrangers provinents del tercer món i es redueix el de procedents de l'anomenat primer món. Tot i així, als Països Catalans, el nombre d'estrangers del primer món hi predomina fins el 1991, quan s'escau la regularització de molts nord-africans per l'entrada en vigor de l'anomenada Llei d'Estrangeria. Les xifres creixen, llavors, espectacularment i, a Catalunya, passen de 66.000 a 106.000 els estrangers reconeguts.

En l'actualitat la xifra d'immigrants regularitzats ("residents estrangers") provinents de països de majoria musulmana supera les 45.000 persones als Països Catalans, amb més de 37.000 al Principat, més de 6.000 al País Valencià i uns 3.000 a les Illes Balears. Però aquestes xifres disten d'englobar tota la comunitat musulmana, que inclou musulmans que ja han aconseguit la nacionalitat, amb els fills i la família, els catalans d'ori-

Cronologia de l'islam a Catalunya

- **Any 707:** Primeres incursions musulmanes contra les Balears. Sembla que, per evitar-les, els habitants de les Illes van obtenir l'ajut de Carlemany.
- **Any 711:** Entrada de tropes àrabs i berbers a la península,

amb un total de 9.000 genets i 18.000 infants.

- **713-720:** En un període de temps relativament curt, els musulmans avancen, conquereixen tota la península i continuen fins a Narbona, al nord de Perpinyà, el 720. Al País Valencià, hi entren per Oriola, provinents de Granada i dirigits per Abd-el-Aziz. La conquesta de Catalunya es fa des

de Saragossa, sota el comandament de Musà ibn Nusayr. Entre els anys 714 i 716 cauen, successivament, Lleida, Tarragona i Barcelona.

- **732:** Els musulmans arriben a Peitieu, on Carles Martell els atura i els fa retrocedir fins al Pirineu.

- **801:** Els francs, dirigits per Lluís el Pietós (fill de Carlemany) arriben a Barcelona. Aquí comença la preponderància cristiana a l'anomenada Frontera Superior Islàmica. Lluís el Pietós prova d'eixamplar el territori, però fracassa a Tortosa i a Osca, entre els anys 804 i 811.

mença la preponderància cristiana a l'anomenada Frontera Superior Islàmica. Lluís el Pietós prova d'eixamplar el territori, però fracassa a Tortosa i a Osca, entre els anys 804 i 811.

- **802:** L'emir de Còrdova, Al-Hakam I, deixa el govern de Balad Balansiya (*País de València*) al seu oncle, ja conegut com Abd Al-lah al-Balansí (el

الإسلام في البلدان الكطالانية

gen que s'han convertit a l'islam i, no cal ni dir-ho, un important contingent d'immigrants que no tenen els papers en regla.

El nombre de treballadors no regularitzats és difícil de calcular: a les Balears n'hi ha uns 3.000 de "reconeguts", però CC OO diu que n'hi podria haver uns 15.000: cinc vegades més. Una proporció igual als Països Catalans donaria més de 200.000 treballadors procedents de països musulmans, dels quals més de 150.000 serien "il·legals". Però n'hi ha que són més prudents. El més moderat, Mohàmed Derdabi, president d'ATIME-Catalunya (Associació de Treballadors Immigrants Marroquins d'Espanya), assenyala que foren un 5%. El mínim, doncs, seria de 5.000 "il·legals" només a Catalunya.

Tant Derdabi com el president de l'Associació cultural Ibn Battuta de Barcelona, Mohàmed Chair, assenyalen que la política actual de legalitzar els immigrants per contingents anuals afavoreix l'aparició de màfies que cobren perquè els immigrants tinguin el permís de treball que l'administració exigeix, tot i que després no acabin treballant mai. Derdabi assegura que hi ha assessories que arriben a cobrar mig milió de pessetes per una oferta de treball. Mohàmed Chair assegura que ni quan les intencions de l'empresari i del treballador són bones no és gaire fàcil d'obtenir el permís de residència. I explica el cas del seu germà, que és al Marroc: "Va rebre una oferta de treball d'un empresari català el març del 98, però els contingents no surten fins el juny i ara, en ple mes de novembre, l'administració espanyola encara no li ha facilitat

el visat per venir. Quin empresari esperarà deu mesos que vingui un immigrant a ocupar un lloc de feina?" Chair hi veu una contradicció, en aquestes lleis: "Si un europeu va amb el visat caduc, comet una falta administrativa; però, si hi vaig jo, seré il·legal".

Aquests últims temps s'ha constatat, sense que les xifres ho destaquen encara, que creix el nombre de dones i menors que vénen dels països musulmans. El cas, fet públic la tardor de l'any passat, de menors immigrants que dormien al ras prop de Barcelona és ben eloqüent, pel que fa als infants. I no sembla que la situació hagi de canviar. Imed Laiti, historiador i especialista en països àrabs, n'està convençut: "La immigració continuarà creixent perquè la situació no millora en els països d'origen, perquè la demografia d'aquí és baixa i per-

RESIDENTS ESTRANGERS ALS PP CC

	PRINCIPAT	PAÍS VALENCIÀ	ILLES
Algèria	707	1.036	170
Egipte	201	46	28
Libia	10	1	5
Marroc	29.429	4.313	1.641
Tunísia	125	36	4
Gàmbia	4.001	18	11
Senegal	917	439	127
Iran	280	133	124
Pakistan	1.450	108	-

què les comunitats que s'estableixen aquí es van organitzant. A l'estat espanyol, els immigrants només són un 1%, a Alemanya ja són un 10%.

Àlex Milian

valencià), que el conservarà fins el 823. Segons uns quants autors, fou el fundador de la Russafa de València. El nom que ara ha pres el barri seria, llavors, una residència principesca fora muralles, a imitació de les que hi havia a Damasc i Còrdova. El 815 Al Hakam I envia Abd Al-lah al-Balansí contra Barcelona en una de les primeres ràtzies. Aquestes in-

cursions, que tenien lloc a l'estiu, es van repetir sovint durant els segles IX i X.

• **902:** Les Balears són incorporades a l'Al-Àndalus amb el nom d'Illles Orientals.

• **978:** Al-Mansur capitaneja una ràtzia contra el pla de Barcelona, la primera d'una llarga sèrie que continuarà el 982, contra Girona, el 984, contra el pla de Barcelona, el

985 de bell nou contra Barcelona i el 999 contra el Pallars i el pla de Bages, en la qual destruirà Manresa. El seu fill, Abd-al-Màlik, continua les ràtzies: el 1003 arrasa les fortalesses de Meià, Montmagastre i Castellolí i el 1006 ataca la Ribagorça.

• **1008:** La mort d'Abd-al-Màlik és el començament de la decadència dels Omeies.